

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Sfk/36/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7018200662
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Hatalová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:7018200662.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD., LL.M. a členov senátu JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M. (sudca spravodajca) a JUDr. Mariána Fečíka v právnej veci žalobcu: U. S. Steel Košice, s.r.o., so sídlom Vstupný areál U. S. Steel, 044 54 Košice, IČO: 36 199 222 (právny nástupca obchodnej spoločnosti U. S. Steel Košice - Labortest, s.r.o.), právne zastúpený: DLA PIPER WEISS-TESSBACH Rechtsanwälte GmbH, organizačná zložka, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 31 782 574, na základe splnomocnenia pre advokátsku kanceláriu: JUDr. Dr. Michaela Stessl, advokátka, s. r. o., so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 36 857 076, proti žalovanému (sťažovateľovi): Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 180458/2018 zo dňa 28.03.2018, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 6S/81/2018 zo dňa 27.05.2021 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 6S/81/2018 zo dňa 26.07.2021 takto

rozhodol:

I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky pokračuje v konaní vedenom pod sp. zn. 1Sfk/36/2021 s právnym nástupcom žalobcu - spoločnosťou U. S. Steel Košice, s.r.o. - so sídlom Vstupný areál U. S. Steel, 044 54 Košice, IČO: 36 199 222.

II. Rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S/81/2018 zo dňa 27.05.2021 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 6S/81/2018 zo dňa 26.07.2021 z r u š u j e a v e c v r a c i a Správneho súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

I.
Konanie pred orgánmi finančnej správy

1. Mesto Košice (ďalej aj „správca dane“) rozhodnutím č. MK/B/2017/126952/MK/B/2017/00258217/09 zo dňa 27.12.2017 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie správcu dane“) podľa § 68 ods. 5 a § 63 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (ďalej aj „Daňový poriadok“) vyrubilo žalobcovi rozdiel dane z nehnuteľností za rok 2015 v sume 0,00 Eur, a to na základe zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady (ďalej aj „zákon o miestnych daniach“) a § 2 Všeobecne záväzného nariadenia mesta Košice č. 132 o miestnych daniach v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej aj „VZN“).

2. Na základe podaného odvolania žalobcu žalovaný rozhodnutím č. 180458/2018 zo dňa 28.03.2018 (ďalej aj „rozhodnutie žalovaného“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

3. K odvolacej námietke žalobcu, že daňové konanie je potrebné prerušiť z dôvodu, že sa vedie katastrálne konanie o určení hranice medzi katastrálnymi územiaми Železiarne (Košice) a Sokofany, čo zakladá predbežnú otázku determinujúcu miestnu a vecnú príslušnosť správcu dane, žalovaný v napadnutom rozhodnutí zhrnul priebeh katastrálneho konania nasledovne:

- Katastrálny úrad v Košiciach, Správa katastra Košice - okolie, vydal dňa 20.06.2007 rozhodnutie č. H-2/97/d-Bj, ktorým na základe návrhu obce Sokofany rozhodol o určení priebehu hranice medzi obcou Sokofany a mestom Košice - Mestskou časťou Šaca a o priebehu hranice medzi k. ú. B. a k. ú. D. v prospech obce Sokofany;
- Krajský súd v Košiciach vydal dňa 22.11.2007 rozsudok č. 6Sp/18/2007-29, ktorým potvrdil rozhodnutie č. H-2/97/d-Bj zo dňa 20.06.2007. Odvolanie Mesta Košice proti rozsudku bolo Najvyšším súdom SR odmietnuté ako oneskorene podané. Nálezom Ústavného súdu SR č. II. ÚS 65/2010-49 zo dňa 27.10.2010 bolo zrušené uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/43/08 zo dňa 29.10.2008 o odmietnutí odvolania Mesta Košice a vec bola vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie;
- Rozsudkom Najvyššieho súdu SR č. 1Sžr/43/2012 zo dňa 14.05.2013 bolo neprávoplatné rozhodnutie Správy katastra Košice - okolie č. H-2/97/d-BJ zo dňa 20.06.2007 zrušené a vec bola vrátená na Správu katastra Košice - okolie na ďalšie konanie;
- Okresný úrad Košice - okolie, katastrálny odbor následne vydal dňa 25.10.2013 rozhodnutie č. OU-KS-KOI-H-2/97/d-BJ, ktorým vyhovel návrhu obce Sokofany a rozhodol o určení priebehu hranice medzi obcou Sokofany a Mestom Košice - Mestskou časťou Šaca a o priebehu hranice medzi k. ú. B. a k. ú. D. v prospech obce Sokofany;
- Mesto Košice podalo dňa 14.12.2013 odvolanie voči rozhodnutiu č. OU-KS-KOI-H-2/97/d-BJ zo dňa 25.10.2013. Krajský súd v Košiciach rozhodol vo veci dňa 25.03.2014 rozsudkom č. 2Sp/59/2013-53, ktorým zrušil rozhodnutie č. OU-KS-KOI-H-2/97/d-BJ zo dňa 25.10.2013 a vec vrátil Okresnému úradu Košice - okolie, katastrálnemu odboru na ďalšie konanie. Voči rozsudku Krajského súdu v Košiciach sa odvolala obec Sokofany. Najvyšší súd Slovenskej republiky vydal dňa 10.09.2015 uznesenie č. k. 4Sžr/75/2014-128, ktorým zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v Košiciach rozhodol dňa 01.12.2015 rozsudkom č. 2Sp/59/2013-145, ktorým zrušil rozhodnutie č. OU-KS-KOI-H-2/97/d-BJ zo dňa 25.10.2013 a vrátil ho Okresnému úradu Košice - okolie, katastrálnemu odboru. Obec Sokofany sa dňa 21.01.2016 voči rozsudku Krajského súdu v Košiciach odvolala. Najvyšší súd SR opätovne rozhodoval vo veci a dňa 08.06.2016 vydal rozsudok č. 4Sžr/32/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.08.2016. Týmto rozsudkom zmenil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sp/59/2013-145 zo dňa 01.12.2015 tak, že rozhodnutie Okresného úradu Košice - okolie, katastrálny odbor, č. OU-KS-KOI-H-2/97/d-BJ zo dňa 25.10.2013 (v prospech obce Sokofany) potvrdil.

4. V nadväznosti na uvedené žalovaný podotkol, že uvedené katastrálne rozhodnutie bolo na základe opravných prostriedkov niekoľkokrát preskúmané správnym a kasačným súdom v rámci správneho súdnictva a Ústavným súdom SR. Záverom svojho právneho posúdenia žalovaný skonštatoval, že rozhodol podľa ustanovenia § 99 ods. 1 a § 18 ods. 2 zákona o miestnych daniach (rozhodujúci je stav k 01.01. zdaňovacieho obdobia, na zmeny počas zdaňovacieho obdobia sa, až na výnimky, neprihliada) na základe vyjadrenia orgánu štátnej správy na úseku katastra, z ktorého vyplýva právny stav k 01.01.2015, a teda miestna príslušnosť v zdaňovacom období roku 2015. Žalovaný určil, že správu dane z nehnuteľností podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona o miestnych daniach vykonáva obec, na území ktorej sa nehnuteľnosti (v spornom území) nachádzajú (nachádzali) k 01.01.2015, čo vzhľadom na skutkový a právny stav je (bolo) Mesto Košice.

II.

Konanie pred krajským súdom

5. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca v zákonnej lehote (všeobecnú) správnu žalobu na Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“), ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného a jeho zrušenia (vrátane prvostupňového rozhodnutia). Súčasne od krajského súdu požadoval, aby uložil žalovanému povinnosť prerušiť daňové konanie do meritórneho rozhodnutia súdu vo veci určení katastrálnej hranice medzi obcou Sokofany a mestom Košice. Domáhal sa tiež priznania nároku na náhradu trov konania.

6. Krajský súd rozsudkom sp. zn. 6S/81/2018 zo dňa 27.05.2021 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“) v spojení s opravným uznesením sp. zn. 6S/81/2018 zo dňa 26.07.2021 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie správcu dane a vec vrátil správcovi dane na ďalšie konanie, priznal žalobcovi voči žalovanému právo na náhradu trov konania a zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania zo dňa 25.05.2021.

7. Krajský súd napadnutý rozsudok odôvodnil nasledovnými úvahami:

- podstata dôvodov správnej žaloby bola namietaná nemožnosť rozhodnutia správcu dane o vyrubení dane z dôvodu uvedeného v ust. § 61 ods. 1 písm. a) Daňového poriadku;
- ustanovenie § 61 ods. 1 písm. a) Daňového poriadku ukladá správcovi dane obligatórne povinnosť prerušiť daňové konanie, ak má vedomosť, že sa začalo konanie o predbežnej otázke. Predbežnou otázkou je otázka, ktorá sa vyskytne pri správe daní a od jej posúdenia závisí rozhodnutie vo veci;
- priebeh katastrálneho konania (o určenie hranice) je konaním, ktoré determinuje určenie správcu dane, keďže správcom dane je obec, na území ktorej leží nehnuteľnosť. Katastrálne konanie je nevyhnutným konaním, bez ktorého nie je možné určiť správcu dane, a teda je to predbežná otázka v konaní o vyrubení dane. Ak nie je vyriešená vecná príslušnosť na konanie, je to taká prekážka, ktorá musí byť odstránená. Nedostatok vecnej príslušnosti spôsobuje nulitu správneho rozhodnutia, ktorá sa nedá konvalidovať;
- na vec nemožno aplikovať § 18 ods. 2 zákona o miestnych daniach, podľa ktorého na vyrubenie dane z nehnuteľností je rozhodujúci stav k 1. januáru zdaňovacieho obdobia a na zmeny skutočností rozhodujúcich pre daňovú povinnosť, ktoré nastanú v priebehu zdaňovacieho obdobia, sa neprihliada. Otázka spornosti katastrálnych hraníc obcí, o ktorej už prebieha katastrálne konanie, totiž nie je skutočnosťou v zmysle § 18 ods. 2 zákona o miestnych daniach. Ide o skutočnosť, ktorá sa netýka daňovej povinnosti na strane daňovníka, ale ktorá sa týka práva na vyrubenie dane na strane správcu dane. Keďže spor o priebeh katastrálnej hranice obcí presahuje jedno zdaňovacie obdobie a nie je právoplatne skončený, nemôže táto skutočnosť spadať do enumerácie § 18 ods. 2 zákona o miestnych daniach;
- vzhľadom na skutočnosť, že súvisiace súdne konania o priebehu hraníc katastrálnych území obce B. a mesta K. v čase rozhodovania orgánov verejnej správy neboli pred Okresným úradom Košice - okolie, katastrálnym odborom, právoplatne skončené, správnu žalobu vydané rozhodnutia boli vydané „predčasne“. Krajský súd mal za to, že žalovaný mal vzhľadom na prebiehajúce súdne konania konanie prerušiť na základe ustanovení § 22 ods. 1, § 66 ods. 1 a 6 Daňového poriadku, a to aj vzhľadom na zložitnosť posudzovania predbežnej otázky, na ktoré nemajú jednotný názor ani sudy SR;
- napadnuté rozhodnutie žalovaného nie je ani dostatočne a zrozumiteľne odôvodnené v časti odvolacej námietky žalobcu, týkajúcej sa ním namietaného neprerušenia konania správcom dane;
- žalobná námietka týkajúca sa rizika dvojitého zdanenia je nedôvodná, a to vzhľadom na zánik práva vyrubiť daň ku dňu 31.12.2020;
- Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 4Sžr/3/2019 zo dňa 04.11.2020, ktorý rozhodoval v právnej veci žalobcu Mesto Košice proti žalovanému Okresný úrad Košice - okolie, katastrálny odbor za účasti ďalšieho účastníka obec Sokolany rozhodol tak, že rozhodnutie Okresného úradu potvrdil, a teda že sporné územie patrí do katastrálneho územia obce Sokolany.

8. Krajský súd zamietol návrh žalovaného, ktorým tento žiadal prerušiť súdne konanie podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP až do rozhodnutia kasačného súdu o kasačných sťažnostiach, ktoré podal žalovaný voči rozsudkom krajského súdu v skutkovo zhodných veciach sp. zn. 7S/115/2018 a sp. zn. 6S/67/2018. Krajský súd mal za to, že ohľadne preskúmvanej právnej problematiky bola vytvorená ustálená rozhodovacia prax tunajšieho súdu, v rámci ktorej sa správny súd náležite vysporiadal so všetkými žalobnými námietkami. Prerúšením konania by sa mohlo neprimerane predĺžiť súdne konanie, čím by na strane žalobcu došlo k ujme na jeho subjektívnych právach.

9. Záverom krajský súd skonštatoval, že rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správcu dane vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci a rozhodnutie žalovaného je v časti odôvodnenia odvolacej námietky žalobcu týkajúcej sa neprerušenia konania nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov. Z tohto dôvodu krajský súd preskúmvané rozhodnutia zrušil a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

III.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

10. Proti právoplatnému rozsudku krajského súdu podal žalovaný (ďalej aj „sťažovateľ“) včas kasačnú sťažnosť, v ktorej navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a aby žalobcovi nepriznal náhradu trov konania. Kasačnú sťažnosť odôvodnil podľa § 440 ods. 1 písm. g) a h) SSP, t. j. z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci krajským súdom a z dôvodu odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu zo strany krajského súdu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžfk/31/2018 a sp. zn. 10Sžfk/32/2018.

11. Podľa názoru sťažovateľa (bod 1. kasačnej sťažnosti) pochybil krajský súd, keď v rámci popisu administratívneho konania v texte napadnutého rozsudku vôbec neprihliadal na skutočnosť, že daň z nehnuteľnosti za rok 2015 bola žalobcovi vyrubená na základe jeho vlastného daňového priznania k dani z nehnuteľnosti na rok 2012, ktoré tento podal na základe relevantných údajov v katastri nehnuteľností.

12. Kasačný súd uvádza, že z materiálneho hľadiska z kasačnej sťažnosti vyplývajú aj iné kasačné dôvody, ktoré je vo svojej podstate možné subsumovať pod § 440 ods. 1 písm. f) SSP (nesprávnym procesným postupom krajský súd znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), keď napr. v bode 2. kasačnej sťažnosti sťažovateľ uvádza, že krajský súd nereagoval na jeho podstatnú argumentáciu k tzv. predbežnej otázke v konaní, ktorú uviedol vo svojom vyjadrení zo dňa 26.10.2018 k správnej žalobe žalobcu.

13. Sťažovateľ argumentoval, že k dátumu rozhodujúcemu pre vyrubenie dane, t. j. k 01.01.2015 neexistovalo žiadne právoplatné rozhodnutie o tom, že sporné územie je súčasťou obce Sokolany. Sporné územie bolo súčasťou k. ú. D., t. j. súčasťou Mesta Košice a až dňa 10.08.2016 (t. j. k zmene došlo až v priebehu roku 2016) na základe rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžr/32/2016 zo dňa 08.06.2016 bola zmenená hranica medzi katastrálnymi územiami B. a D. v prospech obce Sokolany. Má za to, že neuvedením týchto rozhodujúcich skutočností (pozn.: do textu napadnutého rozsudku krajského súdu) došlo k nesprávnej interpretácii právneho názoru sťažovateľa, ktorý sťažovateľ uviedol vo svojom vyjadrení k správnej žalobe.

14. Okrem vytykania ďalších formálnych nedostatkov v odôvodnení napadnutého rozsudku (bod 3. kasačnej sťažnosti) poukazoval sťažovateľ na to, že krajský súd v rámci rozhodovania vo veci neprihliadal na argumentáciu sťažovateľa prezentovanú v jeho vyjadrení k záverečnému návrhu žalobcu odkazom na rozsudky Krajského súdu v Košiciach (sp. zn. 6S/67/2018 a sp. zn. 6S/82/2018), z ktorých vyplýva možnosť žalovaného prerušiť predmetné konania, ale nie jeho povinnosť tak postupovať. Paradoxne, na tieto rozhodnutia mal krajský súd odkázať aj v napadnutom rozsudku, napriek tomu však na tento relevantný právny názor v nich vyjadrený neprihliadal.

15. Ďalšia skutočnosť, na ktorú krajský súd vo veci neprihliadal (a fakticky ju ani neuviedol v texte napadnutého rozsudku) je prípis oddelenia miestnych daní sťažovateľa (č. 1666525/2016 zo dňa 03.11.2016) zaslaný Mestu Košice na základe jeho žiadosti o usmernenie (bod 4. kasačnej sťažnosti). V tomto prípise sťažovateľ poukázal na stanovisko Ministerstva financií SR (ako autora príslušného zákona), že rozhodujúci pre vyrubenie dane z nehnuteľnosti je stav k 1. januáru zdaňovacieho obdobia, a to podľa údajov v katastri nehnuteľností.

16. V súhrne k bodom 1. až 4. kasačnej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že ide o „významné skutočnosti, majúce rozhodujúci význam pre rozhodnutie vo veci“, na ktoré krajský súd nereagoval a následne že rozsudok krajského súdu nespĺňa parametre spravodlivého súdneho konania, a to najmä v kontexte zrozumiteľnosti odôvodnenia.

17. V bode 5. kasačnej sťažnosti sťažovateľ poukazoval na to, že žalovaný sa na pojednávaní vo veci dňa 27.05.2021 nezúčastnil (zúčastnil sa len pojednávania v obdobnej veci sp. zn. 6S/80/2018 vo vzťahu k zdaňovaciemu obdobiu 2014 v ten istý deň). Krajský súd však v odôvodnení uviedol, že zástupkyňa žalovaného na pojednávaní zhrnula jeho vyjadrenie. Ďalej sťažovateľ podotkol, že na pojednávaní (v obdobnej veci sp. zn. 6S/80/2018) zástupkyňa žalovaného žiadala, aby správny súd rozhodol v súlade s právnym názorom prezentovaným v rozsudkoch Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžfk/32/2018 a sp. zn. 10Sžfk/32/2018, na ktoré poukazoval aj krajský súd.

18. V súvislosti s uvedeným sťažovateľ odkázal na ustanovenie § 5 ods. 9 SSP, ktoré upravuje princíp rovnosti účastníkov konania, ako aj na § 139 ods. 2 SSP o minimálnych náležitostiach odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré podľa názoru sťažovateľa napadnutý rozsudok nespĺňa. Osobitne namietal, že krajský súd sa v napadnutom rozsudku nevysporiadal s argumentmi sťažovateľa, že konanie nebolo potrebné prerušiť, keďže stav k 01.01.2015 bol známy - zápis v katastri nehnuteľností svedčal v prospech Mesta Košice, ani že prípadná dodatočná zmena tento stav už nemôže zvrátiť, keďže rozsudok v katastrálnej veci bude mať účinky do budúca (ex nunc). Krajský súd podľa sťažovateľa neodôvodnil, prečo sa odklonil od judikatúry (rozsudky Najvyššieho súdu SR - sp. zn. 1Sžfk/32/2018 a tiež Krajského súdu v Košiciach - sp. zn. 6S/67/2018 a 6S/82/2018), na ktorú sám poukázal, keď pri rozhodovaní nerešpektoval stav evidovaný (zapísaný) v katastri nehnuteľností k 1. januáru zdaňovacieho obdobia, ktorý súdy oboch stupňov považujú za základ právnej istoty daňových subjektov. T. j. v predmetnom prípade stav k 01.01.2015, evidovaný v katastri nehnuteľností v prospech Mesta Košice.

19. V bodoch 6. až 11. kasačnej sťažnosti sťažovateľ rozsiahlym spôsobom argumentoval v prospech svojich právnych názorov a v neprospech správnosti právnych názorov krajského súdu vyslovených v napadnutom rozsudku, a to tak v rovine hmotnoprávnej (primárne k otázke relevantného dátumu pre určenie správcu dane - 1. január príslušného roka), ako aj v procesnoprávnej (nep prerušenie konania). Najmä:

- poukázal na historický vývoj súdnych sporov týkajúcich sa katastrálnych území obce B. a mesta Košice (D.), keď uviedol, že rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžr/3/2019 zo dňa 04.11.2020 bol vydaný v prospech obce Sokofany, avšak konanie o tomto rozsudku prijal Ústavný súd SR na ďalšie konanie (sp. zn. II. ÚS 342/2021) a odložil tiež vykonateľnosť uvedeného rozsudku;
- poukázal na to, že rozhodnutím č. 100063/2020 zo dňa 20.02.2020 posúdil rozhodnutie, ktorým Mesto Košice vyrubilo žalobcovi daň z nehnuteľnosti na rok 2017 v sume 2.803,88 eur - ako nulitné, avšak v rozhodnom čase k 01.01.2017 boli predmetné nehnuteľnosti evidované v k. ú. B. (obdobne ako k 01.01.2011);
- rozporoval právny názor krajského súdu, prečo práve v prípade dane z nehnuteľnosti by mal existovať odklon od všeobecného pravidla, podľa ktorého všetky správne konania (stavebné konanie, matrika...) sa vo veciach miestnej príslušnosti počas celého obdobia riadia v tom čase existujúcim stavom - podľa zápisu územia v katastri nehnuteľností;
- mal za to, že ak by mal byť vykonateľný právny názor krajského súdu, že daňové konanie malo byť prerušené, išlo by o generálne prerušenie konaní, a to až do ukončenia katastrálneho sporu, t. j. daň z nehnuteľnosti by nemal vyberať ani jeden zo správcom dane. Zároveň uviedol, že je otáznave, dokedy by takéto generálne prerušenie konaní malo trvať. Poukázal v tomto kontexte na to, že výnos dane z nehnuteľnosti tvorí podstatnú časť príjmov obcí;
- podľa názoru sťažovateľa, krajský súd vo veciach sp. zn. 6S/67/2018 a sp. zn. 6S/82/2018 nekonštatoval povinnosť žalovaného prerušiť konanie, ale uplatnenie tohto procesného inštitútu vnímal ako jeho možnosť a rozhodnutia zrušil pre nepreskúmateľnosť;
- krajský súd nesprávne vyhodnotil okolnosti, o ktorých si orgán verejnej správy nemôže urobiť vlastný úsudok. Sťažovateľ sa nestotožnil s právnym názorom krajského súdu, že si vlastný úsudok o predbežnej otázke môže žalovaný urobiť, ak „o tejto predbežnej otázke ešte nerozhodol a ani nezačal konať (§ 22 ods. 1) príslušný štátny orgán“. Namietal, že zákonné obmedzenie urobiť si vlastný úsudok o predbežnej otázke je vymedzený v § 22 ods. 2 Daňového poriadku;
- podľa názoru sťažovateľa pri rozhodovaní vo veci vychádzalo Mesto Košice, ako aj on sám, z informácií, ktoré boli hodnoverné, a to z údajov vedených v katastri nehnuteľností, podľa ktorých k 01.01.2015 patrili sporné nehnuteľnosti do katastrálneho územia Mesta K.. Má za to, že aj vzhľadom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžfk/32/2018 žiadny hodnovernejší spôsob na určenie miestnej príslušnosti neexistuje;
- vecná príslušnosť správcu dane je určená podľa § 99 ods. 1 zákona o miestnych daniach, podľa ktorého „Správu dane z nehnuteľnosti podľa § 2 ods. 1 písm. a) vykonáva obec, na ktorej území sa nehnuteľnosť nachádza.“ Keďže zdaňované nehnuteľnosti sa podľa evidencie katastra nehnuteľností nachádzali k 01.01.2015 preukázateľne v katastrálnom území D. (Mesto K.), bolo Mesto Košice miestne príslušným správcom dane nehnuteľnosti v predmetnom zdaňovacom období. Vzhľadom na skutočnosť, že údaje katastra nehnuteľností k 01.01.2015 svedčali v prospech Mesta Košice a tento údaj nebol ničím vyvrátený, neboli zákonné dôvody na prerušenie konania podľa § 61 ods. 1 písm. a) Daňového poriadku;
- podľa názoru sťažovateľa v rozsudku krajského súdu, ktorý napadnutým rozhodnutím zrušil prvostupňové rozhodnutie, ako aj rozhodnutie sťažovateľa, krajský súd neuviedol, ako majú ďalej tieto

orgány vo veci postupovať, a to napriek tomu, že o to sťažovateľ vo svojom vyjadrení zo dňa 25.05.2021 výslovne žiadal;

- nevyhovenie návrhu žalovaného na prerušenie súdneho konania do skončenia kasačného konania o sťažnostiach proti rozhodnutiam krajského súdu (sp. zn. 7S/115/2018, rok 2012, sp. zn. 6S/67/2018 rok 2013 a sp. zn. 6S/82/2018, rok 2016) krajský súd dostatočne neodôvodnil, resp. nevyhodnotil dôvody pre jeho zamietnutie. Išlo pritom o skutkovo obdobné veci, kedy k 1. januáru príslušného zdaňovacieho obdobia svedčal zápis v katastri nehnuteľností Mestu Košice tak ako v prejednávanej veci a Najvyšší súd SR doposiaľ rozhodol len vo vzťahu k zdaňovaciemu obdobiu roku 2011, kedy zápis k 1. januáru 2011 svedčal obci Sokoľany.

20. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti námietky sťažovateľa považoval za neopodstatnené a napadnutý rozsudok za vecne správny. Navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť proti časti III. napadnutého rozsudku, ktorou bol návrh sťažovateľa na prerušenie konania zo dňa 25.05.2021 zamietnutý, odmietol (pre neprípustnosť podľa § 459 písm. c) SSP), kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania.

21. Žalobca úvodom podotkol, že sťažovateľ nedostatočne vymedzil dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 2 SSP. Ďalej sa žalobca stotožnil so záverom krajského súdu, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné čo do dôvodov, prečo sa žalovaný rozhodol daňové konanie neprerušiť napriek tomu, že tak urobiť mohol a s ohľadom na zložitú situáciu aj mal. Zopakoval, že podstatou správnej žaloby bola namietaná nezákonnosť rozhodnutí správnych orgánov z dôvodu, že tieto neprerušili daňové konanie z dôvodu konania o predbežnej otázke. Konanie vo veci sporu o hranice katastrálnych území B. a D. je podľa žalobcu podstatné pre daňové konanie a ide podľa jeho názoru o konanie o predbežnej otázke. V takomto prípade s odkazom na § 61 ods. 1 písm. a) Daňového poriadku podľa názoru žalobcu vzniká povinnosť prerušenia daňového konania (ak má sťažovateľ vedomosť o súvisiacom prebiehajúcim konaní o predbežnej otázke), čo v predmetnej veci sťažovateľ nerespektoval. Neprerušenie daňového konania žalobca považuje aj za porušenie princípu hospodárnosti a procesnej ekonomie. Podľa jeho názoru neobstojí argumentácia sťažovateľa postavená na tom, že žiadosť žalobcu o prerušenie daňového konania bola smerovaná vo vzťahu k prvostupňovému konaniu, ktoré bolo v čase rozhodovania odvolacieho orgánu už ukončené. Platí totiž, že prvostupňové a odvolacie konanie predstavujú jeden celok. Ak by sťažovateľ posudzoval podania žalobcu podľa obsahu, zistil by, že rovnaké dôvody boli dané aj pre prerušenie odvolacieho konania (§ 61 ods. 1 písm. a) a ods. 6 Daňového poriadku).

22. Žalobca záverom navrhol kasačnú sťažnosť odmietnuť ako neprípustnú v časti, v ktorej sa napáda výrok III napadnutého rozsudku, v ktorej krajský súd návrh sťažovateľa na prerušenie súdneho konania zamietol. Žalobca pritom poukázal na § 439 ods. 2 písm. a) SSP, podľa ktorého kasačná sťažnosť nie je prípustná proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

23. Prejednávaná vec bola dňa 12.11.2021 predložená Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší správny súd SR“) a bola náhodným výberom technickými a programovými prostriedkami schválenými Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pridelená na rozhodnutie senátu 1S a bola jej pridelená spisová značka 1Sfk/36/2021.

24. Senát Najvyššieho správneho súdu SR ako súdu kasačného (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal kasačnú sťažnosť, ktorá bola podaná včas (§ 443 ods. 2 SSP v rozhodujúcom znení), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP), za splnenia podmienok povinného zastúpenia (§ 449 SSP) a zároveň obsahovala zákonom stanovené náležitosti (§ 445 SSP), pričom ňou bolo napadnuté rozhodnutie, proti ktorému je jej podanie prípustné (§ 439 SSP).

25. Po neverejnej porade senátu bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu SR. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27.10.2023 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

26. Kasačný súd sa ešte pred samotným meritórnym súdnym prieskumom (časť B odôvodnenia tohto rozsudku) zaoberal splnením procesných podmienok súdneho prieskumu, osobitne na strane žalobcu ako účastníka konania v nadväznosti na jeho zánik s právnym nástupcom (časť A odôvodnenia tohto rozsudku). V súvislosti s argumentáciou žalobcu o nemožnosti kasačného prieskumu výroku krajského súdu o zamietnutí návrhu sťažovateľa na prerušenie súdneho konania, poukazuje kasačný súd pre úplnosť napr. na výrovku časť rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu SR - sp. zn. 7Sžsk/133/2020 zo dňa 30.09.2021, v ktorom kasačný súd rozhodol o zrušení výroku rozhodnutia krajského súdu, ktorým tento zamietol návrh na prerušenie konania.

A. K procesnej subjektivite žalobcu

27. Právny zástupca žalobcu podaním doručeným Najvyššiemu správneému súdu SR dňa 11.01.2023 súdu oznámil, že žalobca U. S. Steel Košice - Labortest, s.r.o., so sídlom Vstupný areál U. S. Steel, 044 54 Košice, IČO: 31 699 634 zanikol zlúčením, pričom jeho právnym nástupcom sa stala spoločnosť U. S. Steel Košice, s.r.o, so sídlom Vstupný areál U. S. Steel, 044 54 Košice, IČO: 36 199 222. Najvyšší správny súd SR z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Košice I, oddiel Sro, vložka číslo 5471/V (žalobcu) a výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Košice I, oddiel Sro, vložka číslo 11711/V (právneho nástupcu) zistil, že žalobca zanikol v dôsledku zlúčenia dňa 01.01.2023 a jeho právnym nástupcom je spoločnosť U. S. Steel Košice, s.r.o., so sídlom Vstupný areál U. S. Steel, 044 54 Košice, IČO: 36 199 222.

28. Podľa § 25 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, použijú sa na konanie pred správneým súdom primerane ustanovenia prvej a druhej časti Civilného sporového poriadku okrem ustanovení o intervencii. Ak niektorá otázka nie je riešená ani v Civilnom sporovom poriadku, správny súd postupuje primerane podľa základných princípov konania tak, aby sa naplnil účel správneho súdnictva.

29. Podľa § 97 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

30. Podľa § 64 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

31. Podľa § 69 ods. 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej aj „Obchodný zákonník“), prvá veta, zlúčenie je postup, pri ktorom na základe zrušenia bez likvidácie dochádza k zániku jednej spoločnosti alebo viacerých spoločností, pričom imanie zanikajúcich spoločností prechádza na inú už jestvujúcu spoločnosť, ktorá sa tým stáva právnym nástupcom zanikajúcich spoločností.

32. Podľa § 69a ods. 1 Obchodného zákonníka prvá veta, účinky splynutia, zlúčenia alebo rozdelenia spoločností nastávajú jeho zápisom do obchodného registra.

33. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca počas konania zanikol v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou U. S. Steel Košice, s.r.o., so sídlom Vstupný areál U. S. Steel, 044 45 Košice, IČO: 36 199 222, ktorá je jeho právnym nástupcom, súd rozhodol v zmysle § 64 CSP o pokračovaní v konaní vedenom pod sp. zn. 1Sfk/36/2021 s týmto právnym nástupcom (výrok I tohto rozsudku).

B. K posúdeniu veci samej

34. Podľa § 61 ods. 1 Daňového poriadku správca dane daňové konanie a) preruší, ak má vedomosť, že sa začalo konanie o predbežnej otázke, b) môže prerušiť, ak sa začalo konanie o inej skutočnosti rozhodujúcej na vydanie rozhodnutia alebo je potrebné získať informácie spôsobom podľa osobitného predpisu.

35. Podľa § 61 ods. 6 Daňového poriadku sa ustanovenia o prerušení daňového konania vzťahujú rovnako aj na daňové konanie vedené finančným riaditeľstvom alebo ministerstvom.

36. Podľa § 22 ods. 1 Daňového poriadku, ak sa pri správe daní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol iný príslušný orgán, je správca dane takýmto rozhodnutím viazaný; inak si môže správca dane o takejto otázke urobiť úsudok, alebo dať inému príslušnému orgánu podnet na začatie konania.

37. Podľa § 22 ods. 2 Daňového poriadku, správca dane si nemôže ako o predbežnej otázke urobiť úsudok o tom, či a kým bol spáchaný trestný čin alebo priestupok, alebo o osobnom stave fyzickej osoby.

38. Kasačný súd úvodom poukazuje na skutočnosť, že Najvyšší správny súd SR už v minulosti rozhodoval v skutkovo a právne obdobnej veci medzi totožnými účastníkmi konania, a to rozsudkom sp. zn. 4Sfk/36/2021 zo dňa 24.05.2023 (ďalej aj „citovaný rozsudok“), v ktorom konajúci súd vyhodnotil kasačnú sťažnosť sťažovateľa ako dôvodnú a rozhodol o zrušení napadnutého rozsudku a vrátení veci krajskému súdu na ďalšie konanie. Citovaný rozsudok bol vydaný v konaní s takmer totožným predmetom, ktorým boli rozhodnutia daňových orgánov o vyrubení dane z nehnuteľnosti sťažovateľovi vo vzťahu k totožným pozemkom (vo vzťahu ku ktorým sa viedlo rovnaké katastrálne konanie o určenie hranice medzi k. ú. B. a D. ako súčasťou Mesta Košice s tým rozdielom, že citovaný rozsudok sa týkal zdaňovacieho obdobia roku 2014, kým prejednávaná vec sa viaže k zdaňovaciemu obdobiu roku 2015). V súlade s § 464 ods. 1 SSP sa kasačný súd s citovaným rozsudkom v plnej miere stotožňuje a nižšie poukazuje na jeho odôvodnenie, pričom v hranatých zátvorkách text primerane dopĺňa a odôvodnenie pre prehľadnosť čísluje v kontinuite s predchádzajúcimi odsekmi odôvodnenia tohto rozsudku.

39. K meritórnemu výroku napadnutého rozsudku viažuceho sa k záverom o údajnej nevyhnutnosti prerušiť daňové konanie vzhľadom na prebiehajúce spory týkajúce sa katastrálnych území, v ktorom sa nachádzajú nehnuteľnosti tvoriace predmet miestnej dane, kasačný súd uvádza, že táto otázka už bola predmetom konania na najvyššom správnom súde, a to napr. vo veci sp. zn. 5Sžfk/32/2020. Tak kasačné námietky sťažovateľa, ako aj súvisiace vyjadrenia žalobcu vykazujú vo veci relevantnú mieru zhody pre to, aby mohli byť tieto názory považované za relevantné aj v súdnej veci, preto na ne kasačný súd postupom podľa § 464 SSP odkazuje (body 48. až 58. rozsudku najvyššieho správneho súdu vo veci sp. zn. 5Sžfk/32/2020; pozn.: vec sp. zn. 5Sžfk/32/2020 sa týkala zdaňovacieho obdobia r. 2016, kým súdená vec sa týka zdaňovacieho obdobia 2014. I keď všetky skutkové okolnosti vecí neboli identické, vlastná otázka tvoriaca jadro kasačnej sťažnosti - neprerušenie daňového konania ako dôvod zrušenia rozhodnutia orgánu verejnej správy krajským súdom, resp. nedostatočné odôvodnenie tohto postupu orgánom verejnej správy - ako aj súvisiaca argumentácia účastníkov konania - vykazujú relevantnú mieru zhody pre ich použiteľnosť aj v súdnej veci.):

48. Kasačný súd posudzoval tiež závery správneho súdu týkajúce sa potreby prerušenia daňového konania v predmetnej veci do právoplatného ukončenia konania o určení priebehu hranice medzi obcou Sokolany a mestom Košice - mestská časť Šaca.

49. V tomto smere je potrebné uviesť, že Daňový poriadok, v rozsahu uplatniteľnom aj na správu miestnych daní a poplatkov (§ 102 zákona o miestnych daniach), rozlišuje prípady obligatórneho a fakultatívneho prerušenia daňového konania.

50. Fakultatívne možno prerušiť daňové konanie (i) ak sa začalo konanie o inej skutočnosti rozhodujúcej na vydanie rozhodnutia, alebo (ii) ak je potrebné získať informácie podľa osobitného predpisu (napr. prostredníctvom medzinárodnej výmeny informácií) alebo (iii) ak to z dôležitých dôvodov zhodne navrhnú účastníci daňového konania (§ 61 ods. 1 písm. b) a ods. 2 Daňového poriadku).

51. Správca dane je na druhej strane povinný prerušiť daňové konanie, „ak má vedomosť, že sa začalo konanie o predbežnej otázke“ (§ 61 ods. 1 písm. a) Daňového poriadku). V prípade obligatórneho prerušenia daňového konania nemá správca dane priestor pre voľnú úvahu, ale je povinný daňové konanie prerušiť, ak sú kumulatívne splnené podmienky, že (i) pre daňové konanie je potrebné zodpovedať predbežnú otázku, (ii) o ktorej bolo začaté pred príslušným orgánom konanie, (iii) pričom správca dane má vedomosť o začatí predmetného konania.

52. Predbežná otázka je pritom „otázka o existencii nejakej právnej skutočnosti, ktorej zodpovedanie je nutným predpokladom pre rozhodnutie veci samej, na predbežnej otázke závislej, a ktorá je súčasne spôsobilá byť samostatným predmetom iného konania pred súdom, správcom dane alebo iným správnym orgánom (orgánom verejnej moci)...“ (BAXA, J.; DRÁB, O.; KANIOVÁ, L.; LAVICKÝ, P.; SCHILLEROVÁ, A.; ŠIMEK, K.; ŽIŠKOVÁ, M.: Daňový rád: Komentár. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2022-6-7]. ASPI_ID KO280_2009CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X).

53. Ak sa v daňovom konaní vyskytne predbežná otázka, správca dane si o nej môže urobiť úsudok, pokiaľ o nej nebolo príslušným orgánom rozhodnuté alebo nezačalo o nej pred príslušným orgánom konanie; prípadne môže dať podnet príslušnému orgánu na začatie konania vo veci predbežnej otázky

(§ 22 ods. 1 Daňového poriadku). Pokiaľ však už o predbežnej otázke začal príslušný orgán konať, je správca dane povinný daňové konanie prerušiť (§ 61 ods. 1 písm. a) Daňového poriadku) a pokiaľ o nej príslušný orgán aj právoplatne rozhodol, je správca dane povinný toto rozhodnutie rešpektovať a vychádzať z neho (§ 22 ods. 1 Daňového poriadku). Správca dane si však nemôže ako o predbežnej otázke urobiť úsudok o tom, či a kým bol spáchaný trestný čin alebo priestupok, alebo o osobnom stave fyzickej osoby (§ 22 ods. 2 Daňového poriadku).

54. V predmetnej veci, z hľadiska posúdenia povinnosti prerušenia daňového konania týkajúceho sa miestnych daní - dane za spornú nehnuteľnosť za zdaňovacie obdobie 2016 [2015], je podľa názoru kasačného súdu podstatný záver, že pre určenie miestnej a vecnej príslušnosti správcu daní z nehnuteľností je rozhodujúci stav vždy k 1. januáru zdaňovacieho obdobia, pričom sa vychádza z údajov obsiahnutých v katastri nehnuteľností, pokiaľ nie je predložený dôkaz o ich nepravdivosti (bod 44). Z toho záveru preto logicky vyplýva, že pre daňové konanie vo veciach miestnych daní budú vždy podstatné len skutočnosti, ktoré existovali k 1. januáru zdaňovacieho obdobia, v prípade žalobkyne k 1. januáru 2016 [2015].

55. Pokiaľ žalobkyňa aj správny súd poukazyvali na konanie vo veci určenia priebehu hranice medzi obcou Sokoľany a mestom Košice - mestská časť Šaca, resp. o určení priebehu hranice medzi katastrálnymi územiaми Sokoľany a Železiarne, kasačný súd poukazuje na skutočnosť, že výsledok tohto konania nie je v zásade spôsobilý ovplyvniť skutočnosť, aké údaje boli obsiahnuté k 1. januáru 2016 [2015] v katastri nehnuteľností a ani nepredstavuje dôkaz, ktorý by s platnosťou k 1. januáru 2016 [2015] preukazoval nesprávnosť údajov obsiahnutých v katastri nehnuteľností. Kasačný súd zdôrazňuje, že k 1. januáru 2016 [2015] nebolo vydané (ako vyplýva aj z chronológie konania o určení hranice medzi obcou Sokoľany a mestom Košice - mestská časť Šaca - bod 35) a ani predložené právoplatné rozhodnutia príslušného orgánu o nesprávnosti údajov katastra nehnuteľností.

56. Kasačný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že práve dôsledné dbanie na stav, ktorý bol daný k 1. januáru 2016 [2015], tak ako to vyžaduje zákon o miestnych daniach (§ 18 ods. 2, § 99e ods. 1 zákona o miestnych daniach), predstavuje zákonnú garanciu, že žalobkyňa nebude dvojnásobne zdanená. Je tomu tak preto, že prípadné zmeny hranice katastrálnych území, ktoré by sa v nadväznosti na výsledky konania o určení hranice medzi obcou Sokoľany a mestom Košice - mestská časť Šaca mohli v budúcnosti udiť, už nebudú mať vplyv na právoplatne ukončené daňové konania a pre vyrubenie dane z nehnuteľností rozhodujúce skutočnosti, ktoré k 1. januáru 2016 [2015] boli objektívne známe a preukázané.

57. Kasačný súd preto v predmetnej veci uzatvára, že konanie o určení priebehu hranice medzi obcou Sokoľany a mestom Košice - mestská časť Šaca, resp. o určení priebehu hranice medzi katastrálnymi územiaми B. a D. nepredstavuje vo vzťahu k spornému daňovému konaniu žalobkyne vo veci dane z nehnuteľností za zdaňovacie obdobie roka 2016 [2015] konanie o predbežnej otázke. Preto nebolo povinnosťou správcu dane a ani sťažovateľa predmetné daňové konanie ani prerušiť. Neprerušenie daňového konania v tejto veci preto ani nemôže predstavovať dôvod pre konštatovanie nezákonnosti prvostupňového rozhodnutia či rozhodnutia žalovaného. Správny súd aj v tejto otázke vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

58. S ohľadom na vyššie uvedené, a teda neexistenciu konania o predbežnej otázke v súvislosti so sporným daňovým konaním, ako aj skutočnosť, že z rozhodnutia prvostupňového orgánu ako aj žalovaného je zrejmé, že vychádzali zo skutočností známych k 1. januáru 2016 [2015], na ktorých už žalobkyňou označené konanie nič nemení, kasačný súd považuje za postačujúce aj odôvodnenie rozhodnutia žalovaného. Ide pritom o odôvodnenie týkajúce sa parciálnej a nie rozhodujúcej otázky v predmetnom daňovom konaní. Práve s ohľadom na nespornosť zisteného skutkového stavu v miere postačujúcej pre rozhodnutie veci sťažovateľ považoval žiadosť žalobkyne o prerušenie konania za neopodstatnenú. Čo v stručnosti uviedol aj v odôvodnení rozhodnutia žalovaného.

40. Odkazujúc najmä na bod 54. až bod 57. citovaného rozsudku kasačného súdu, v súdnej veci (zdaňovacie obdobie - rok 2014) [2015] nie je medzi účastníkmi konania sporné, že predmet dane (nehnuteľnosti) sa k 1. januáru 2014 [2015] nachádzal v rámci súboru katastrálnych území mesta Košice. Práve mesto Košice potom aj konalo vo veci predmetnej miestnej dane ako orgán prvého stupňa (správca dane) a jeho rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného. Za daných okolností - a berúc do úvahy už aj skoršie právne názory vyslovené kasačným súdom v obdobných veciach (pozri vyššie) - najvyšší správny súd nemohol súhlasiť s právnym názorom krajského súdu, podľa ktorého bol sťažovateľ povinný daňové konanie prerušiť (k tomu pozri najmä bod 24. odôvodnenia rozsudku krajského súdu).

41. Navyše, ak krajský súd sťažovateľovi vytýkal, že tento v odôvodnení správnu žalobou napadnutého rozhodnutia dostatočne neodôvodnil, prečo k prerušeniu daňového konania nepristúpil, v zhode so skorším rozhodnutím kasačného súdu (vo veci sp. zn. 5Sžfk/32/2020), aj senát rozhodujúci v tejto veci má za to, že ani tento dôvod pre zrušenie žalobou napadnutých rozhodnutí nebol daný (k tomu pozri najmä bod 58. rozhodnutia kasačného súdu - sp. zn. 5Sžfk/32/2020 ...).

42. Meritórne odôvodnenie sťažovateľa, prečo k prerušeniu daňového konania nepristúpil je síce relatívne strohé, avšak vzhľadom na skutočnosti uvedené vyššie v tomto rozsudku má kasačný súd za to, že za daných okolností ani nebolo nevyhnutné poskytovať rozsiahlejší výklad toho, prečo k prerušeniu konania sťažovateľ nepristúpil.

43. Už len na doplnenie kasačný súd uvádza, že z bodu 25. odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva ako keby tento nesprávne stotožnil pre účely svojho rozhodovania dve parciálne právne otázky (25. Keďže napadnuté rozhodnutie žalovaného nie je dostatočne a zrozumiteľne odôvodnené v časti odvolacej námietky žalobcu, týkajúcej sa ním namietaného neprerušenia konania správcom dane, ktorá je aj žalobnou námietkou, preto súd námietku žalobcu týkajúcu sa neprerušenia konania vyhodnotil ako dôvodnú.“). Podľa názoru kasačného súdu nie je možné stotožňovať dve skutočnosti, a to a) nedostatočné odôvodnenie určitej otázky (v texte rozhodnutia orgánu verejnej správy) a b) splnenie alebo nespĺnenie zákonných predpokladov/podmienok na realizáciu určitého procesného úkonu (prerušenie konania), ktoré malo byť predmetom odôvodnenia. Inými slovami povedané: nedostatok odôvodnenia, prečo k prerušeniu konania nedošlo, nemôže viesť k automatického záveru o tom, že námietka žalobcu smerujúca k tomu, že konanie malo byť prerušené, bola dôvodná.

44. V kontexte právnych názorov krajského súdu, ktorý v súdnej veci videl potrebu prerušenia daňového konania, kasačný súd poukazuje na bod 44. citovaného rozsudku (sp. zn. 5Sžfk/32/2020), v ktorom iný senát najvyššieho správneho súdu - poukazujúc na skoršiu rozhodovaciu prax najvyššieho súdu (ako súdu kasačného súdu) zosumarizoval nasledovný záver: „44. Z vyššie uvedenej ustálenej rozhodovacej činnosti podľa názoru kasačného súdu vyplýva zásadný právny záver, že pre určenie miestnej a vecnej príslušnosti správcu dane pre správu daní z nehnuteľnosti je rozhodujúci stav k 1. januáru zdaňovacieho obdobia (§ 18 od. 2, § 99e ods. 1 zákona o miestnych daniach). Správu dane z nehnuteľností preto vykonáva obec, na ktorej katastrálnom území sa nehnuteľnosť k 1. januáru zdaňovacieho obdobia nachádza (§ 99 ods. 1 a 3 zákona o miestnych daniach), a to podľa údajov obsiahnutých v katastri nehnuteľností (§ 71 ods. 1 katastrálneho zákona). Údaje katastra nehnuteľností pritom požívajú prezumpciu záväznosti a hodnovernosti, preto je z nich nevyhnutné vychádzať dovtedy, kým nie je predložený dôkaz opaku (§ 70 ods. 1 a 2, § 41 ods. 1 katastrálneho zákona). Kasačný súd sa s týmto právnym názorom v plnom rozsahu stotožňuje a neboli mu predložené žiadne zásadné argumenty pre jeho spochybnenie.“. S týmto názorom sa plne stotožňuje i senát najvyššieho správneho súdu rozhodujúci v tejto veci. Keďže v súdnej veci medzi účastníkmi konania nie je spor o tom, že predmetné nehnuteľnosti sa k 1. januáru 2014 [2015] nachádzali na území mesta Košice, relevantné hmotnoprávne otázky je potrebné považovať za nesporné (a to bez ohľadu na to, že v rozhodnom čase prebiehali rôzne súdne konania o priebehu hraníc medzi jednotlivými obcami, resp. katastrálnymi územiami) a z tohto právneho názoru bude potrebné následne vychádzať aj v rámci nového konania vo veci pred krajským súdom.

45. Záverom kasačný súd dopĺňa, že napadnutý rozsudok - v súlade s kasačnou námietkou sťažovateľa - nedáva odpoveď na viaceré jeho podstatné námietky súvisiace s vecou prezentované v písomných podaniach sťažovateľa, resp. na ústnom pojednávaní dňa 27.05.2021, a preto bude potrebné, aby sa s nimi krajský súd v novom rozhodnutí riadne vysporiadal (k tomu pozri aj toto odôvodnenie vyššie). Úlohou krajského súdu bude v rámci nového konania a rozhodovania vo veci prihliadať na ustálenú rozhodovaciu prax kasačného súdu v obdobných veciach, t.j. vo veciach, ktoré vykazujú relevantnú mieru skutkovej a právnej analógie k súdnej veci, a to najmä skúmať príslušné hmotno-právne východiská a aplikovať ich na súdnu vec.

46. Pre úplnosť kasačný súd dopĺňa, že hoci kasačné body obsiahnuté v kasačnej sťažnosti boli rozsiahle a podrobné, kasačný súd ich detailne v tomto odôvodnení nerieši, keďže podstatný dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku je vyjadrený v bode 23. [38] a nasl. tohto rozsudku, pričom tento sám osebe postačuje pre výrokovú časť tohto rozsudku (v merite veci).

47. V súvislosti s argumentáciou žalobcu, senát kasačného súdu opätovne odkazuje na skoršie rozhodnutia najvyššieho správneho súdu (k tomu pozri toto odôvodnenie vyššie) a osobitne dopĺňa, že vyjadrenie sťažovateľa [žalobcu] k podanej kasačnej sťažnosti - aj vzhľadom na predchádzajúcu rozhodovaciu prax kasačného súdu - nebolo spôsobilé negovať argumentáciu sťažovateľa v rozsahu, ako to vyplýva z tohto odôvodnenia. Najmä nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom, že orgán verejnej správy bol povinný prerušiť konanie pre prebiehajúce katastrálne spory, bez ďalšieho odôvodňuje zrušenie predmetného výroku rozsudku krajského súdu a vrátenie veci na ďalšie konanie. Napadnutý rozsudok krajského súdu trpí i vadou nedostatočného odôvodnenia, čo dopadá aj na jeho presvedčivosť a tak i na právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie. Vzhľadom na uvedené sa potom kasačný súd nemohol stotožniť s primárnym názorom žalobcu o tom, že rozsudok krajského súdu je vecne správny a že je primerane odôvodnený. Sekundárna argumentácia sťažovateľa [žalobcu] odkazujúca napr. na zásadu hospodárnosti a rýchlosti konania, príp. údajné porušenie princípu právnej istoty a pod. sú za daných okolností bez relevancie, keďže tieto v princípe vychádzajú práve zo záverov krajského súdu, s ktorými sa kasačný súd (aj vzhľadom na jeho skoršiu rozhodovaciu prax) nestotožnil.“

48. Vzhľadom na skutočnosť, že kasačný súd z vyššie uvedených dôvodov identifikoval naplnenie kasačných dôvodov podľa § 440 písm. f), g) a h) SSP, v ďalšom konaní bude úlohou správneho súdu v zmysle vyššie uvedených - pre správny súd záväzných, právnych názorov kasačného súdu - opätovne posúdiť predmetnú vec a v súlade s týmito názormi kasačného súdu rozhodnúť (§ 469 SSP).

49. Pre doplnenie kasačný súd uvádza, že ak sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti uviedol, že Ústavný súd SR vo veci sp. zn. II. ÚS 342/2021 ešte meritórne nerozhodol, medzičasom ústavný súd takéto rozhodnutie vydal (28.10.2021) a - okrem iných - v ňom skonštatoval, že: „1. Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4 Sžr 3/2019 zo 4. novembra 2020 b o l i p o r u š e n é základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. 2. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4 Sžr 3/2019 zo 4. novembra 2020 z r u š u j e a v e c v r a c i a Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie.“ V nadväznosti na toto rozhodnutie následne Najvyšší správny súd SR vo veci sp. zn. 3Svk/20/2021 rozhodnutím zo dňa 14.12.2022 opätovne rozhodol, a to tak, že potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/65/2018-76 zo dňa 09.04.2019, ktorým krajský zrušil rozhodnutie Okresného úradu Košice Okolie č. OU-KS-KOI-H-2/97/d-BJ zo dňa 25. októbra 2013 určujúce priebeh hranice v prospech obce Sokolany a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

50. Vzhľadom na to, že kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná, napadnutý rozsudok krajského súdu považuje za potrebné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 1 SSP správneho súdu v Košiciach, a to s odkazom na § 3 ods. 3 písm. c) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V ďalšom konaní je správny súd viazaný právnym názorom kasačného súdu (§ 469 SSP) uvedeným vyššie (pokiaľ sa vo vyššie uvedenom právnom názore uvádza pojem krajský súd, má sa tým na mysli vzhľadom na v tomto odseku citovaný zákon správny súd).

51. Právo na náhradu trov kasačného konania bude predmetom rozhodovania správneho súdu v zmysle § 467 ods. 3 SSP.

52. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu SR pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 prvá veta SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.